

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIII. Die Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XIII. DIE DE CEMBRIS.

P. ARNOLDVS P. IGNATIVS

CATHIVS.

GARGANVS.

29. Decemb.
Belga Ru-
remunda.
1630. aetat.
34. Soc. 28.

Mors.

S. Scriptura.

Sing. horis.
Oratio.

Cor.

B. V.

Sacram.

Vocatio.

Mortific.

Mortific.

Post nobilitates in Hollandia labores annis undecim exantlatis atque officia bene gesta, pepigit cum germano suo, ut qui prior migrasset e vita, breuem hinc a Deo migrationem superstici (si e salute animae id esset) impetraret, 18. Octobris ille obierat, cum iste hodie securus est. Fuit vir felicitatis memoriae, quae diuinam scripturam ira tenebat, ut quid quouis capite contineretur ediceret. Ad officia charitatis fuit flagrans, & assiduus. Inde pestis ab illo non semel contracta. Nulla illi hora praeterfuebat, quae Christi patientis mysterium aliquod non recoleret adiunctam Christi salutatione, ac laude. Per Cor Iesu B. Virginis auxilium implorabat; cuius Virginis rosarium quotidie recitatum noctu e brachio suspendebat. Sacerdotum cuiuslibet libens cum poterat quotidie ministrabat singulari tunc e caelo solatio delibutus. In Beatissimae Virginis & in Societatis laude disertus, bonus utriusque filius esse nitebatur exemplo recto & sancto. Aiebat, opinari se, quod si Angelus in carne viueret, illum hoc vitae genus inuiturum. Flagellum illi e carenulis nodo, radio aculeoque confectum, quo in se bis quotidie saeuum in modum animaduvertebat usque ad sanguinem affluenter effusum: nec unam semper in partem sauebat, ut aliam & aliam quaesita in parte dolor esset acutior atque recentior. Atque haec etiam cum cholicam, calculo, herniam torqueretur.

Præfuit tyronibus, Collegiis, Professis, Prouincis, Siculae ac Neapolitanæ; & interfuit decimæ Congregationi Generali. vir cuius religiosa semperque sui compos prudentia, & constans pietas, in illo caelestem quandam indolem ostendebat: quippe qui nunquam extimescere sit conspectus, nunquam perturbari; nihil agebat iratus, aut inconsultus, nihil non cum charitate coniunctum, quam ille religiosa vitæ iucunditatem esse aiebat. Non desuere qui illum conspectum fuisse radiis coronatum ferant.

Italus 170.
p. 17.
Dec. 14.

Oratio.

P. ALEXANDER
LOPEZ.

Hispanus
aetat. 17.
Societ. 14.

P. IOANNES
MONTIEL.

Anno 1645. Cachil Corralatus Mindanai Rex pacem cum Hispanis iuratus pepigerat, praesente ac teste P. Alexandro Lopez, qui Regnum illud Apostolicis sudoribus rigarat; a Corralato tunc non nisi Fratris nomine appellatus. Huius pacis (quam Corralatus varie turbabat) firmandae ergo P. Alexander, & P. Ioannes Montiel (qui anno 1654. Romam istuc appulerat) ad Corralatum Manilam ire iussi, omnes itineris comites Sacramento poenitentiae expiandae; Patre Alexandro se ad asceticum S. P. Ignatij recessum recipiente, ac variis qua precibus ad

Italus Min-
danai, 13.
Dec. 1655.
aetat. 24.
Societ. 9.

Mortific.

ad Deum fufis, quã voluntariis corporis afflictationibus in rem illam arduam comparato. Cũ verò Alexander, vnã cum socio, atque comitibus, flumen (quod iam in Corralati Regno erat) ingressi, iter ad eum intenderent, sed è claro repente obscurus, & in maiorem sensim circulum, vt videbatur, inerescens, cruentus apparuit: id quos & Indos Patrum comites, & Corralatum exterruit. Appulsi ad Corralatum Patres, dum ille literas aperit & P. Alexandro, suo illi amico *Fratri* etiam nomine honorato, loquitur; Alexander opportunam eam occasionem ratus, blandè sermonem de Christiana religione induxit, eum verbis quã mollissimis exhoratus, vt rationum momenta pro fide ac baptismo militantia sapienter expenderet, ac in tam verã, tam necessariã fidei lucem venire, adeoque baptismo expiari, ne cunctaretur; maxime cùm ingrauescens iam ætas curam salutis maturè habendam esse admoneat. Quare ageret, ac datam in articulis pactionis pacis anno 1645. fidem de permittendis, vt in suo statu erigantur, Christianorum templis liberaret, imò ipse quoque fidem illam æternã vitæ adipiscendã tam necessariã complecteretur. Exarsit ad hæc sibi tam confidenter dicta Corralatus; & elato vocis accentu ferocior dixit; tantum se à Christiana fide abesse, vt ipse prius Patres & Hispanos ad Maurorum sectam sit traducturus, quã ab illis ad Christiana sacra conuertendus. Sed cùm amanter (vt aliàs agere cum illo consueueret) pro Christiana religione amplectenda rationes plures adduceret Alexander, & explicaret; furenter à sede prosiliit Corralatus, minaciter circumspiciens & quærens quidpiam quod in illum posset conicere: simulque signum dedit cuidam, vt illum è vestigio trucidaret.

Fidel.

Fidel.

At ministro illo ecquid Corralatus innueret minimè assecuto, accurrit Regina, quæ aderat, & Regem coniugem amplexu stringens, familiarum, qui illi de cingulo pendeat pugionem, seu aliud quodpiam enchiridion militare, illi adimere nitentur; affirmante Rege, se in eius gratiam illos illicò non trucidasse, qui sibi authores fuissent suscipiendæ fidei Christianæ: Patri simul comminatus, quod si vnquam de simili argumento dicere sibi quicquam deinceps auderet, se tam illum, quã socium con-trucidaturum, instar animalium im-mundorum. Gloriæ id religiosi & Christianis esse, martyrio potiri, dicente Alexandro; eo ardentius furens Corralatus, respondit; breui vtrique martyrium minimè defuturum: eoque inde abstrusos abegit. Et ne longum faciam; Patres non ita multò post quã ex aulã cessère, ad Reginam, seu re vera, seu fraude euocati sunt; & per iter Alexander se in humeris ictum sensit, lanceaque percussus: atque illicò vnã cum locio à frequentissima irruentium Maurorum manu circumdati, eo in loco perempti sunt Alexandro clamante; se libenter vitam ponere in prædicatione baptis-mi: ac mox expirante in amplexibus & osculo eius, quem de pectore edu-xerat Crucifixi. Tamen verò reliqui etiam eorum comites ferè omnes deinde sint cæsi, hos tamen odio fidei esse trucidatos, & ex iis liquet quæ dicta sunt; & ex eo quod ipse Corralatus ad Samboangensem Gubernatorem perscripsit: *Patres illos à Mauris suis Ministris esse morte affectos, quòd eos ad fidem Christianam adducere laborassent*; cùm eorum maiores minimè fuissent id genus fidei sectatores. Patrum corpora Indus quispiam Christianus terræ mandauit; quæ ab eodem Indo post mensis integri curricula

Crucifixum.

Italus Tro-
pæz 13.
Dec. 54.

Oratio.

Hispanus
at. 17.
Societ. 14.

Italus Min-
danai, 13.
Dec. 1655.
at. 14.
Societ. 9.

Mortificat.

lum exarata, vt in Samboangam mitterentur, sanguine ac vulneribus tam recentibus purpurea sunt reperta, quasi tum primum fuissent occisi. Fama est, P. Alexandrum iam olim dixisse; se ad martyrum properare. Sed & P.

Ioannes Montiel non vni disertè affirmavit; se in Mindanai missione competentem fore martyrij. Etiam P. Mastrillus P. Alexandro prædixisse fertur Crucem ibi paratam esse in loco in quo est interemptus.

XIV. DIE DECEMBRIS.

P. DIDACVS DE SANTIAGO.

14. Decēb.
Hispanus
in Mari Ma-
nilano 1600
ætat. 29.
Societ. 15.

ANte Manilanum portum commisso cum Barauis prælio cum omnes propè consentientes audisset, iamque in periculo ipse quoque se in aquas dare vellet ad enatandum, à Centurione quopiam confiteri volente vocatus, consentientem audiuit capitis periculo saluti posthabito. Nam ex eo tempore nusquam comparuit, submersus in præclaræ exercitatione charitatis.

Charitas.
Mors.

P. MARTINVS DE ARANDA VALDIVIA.

Hispanus
apud Elicu-
ranos. 14.
Dec. 1612.
ætat. 51. Soc.
20.

Perillustri ex Hispanis domo in Chile natus, literariæ aliquid, plus militari disciplinæ studij adhibuit adolescens, dux equitum. Anno 1592. dum Prætoris munus pararet capessere, Limæ in tyrocinio sacræ exercitiorum solitudini se tantisper dare constituit: in qua vbi altius fluxam opum gloriam introspectit, Societatem se initurum voti religione firmavit; eamque impetrauit, sed non ita vt optabat, ad Coadiutorum officia obeunda. Studiis vteunque perfunctus, ad Ciuncios abiit: vbi reptabat per asperissima montium & siluarum, ac per aquas non semel. Araucanis deinde

Vocatio.

Humilit.

pestilentia lue tabescentibus obsequia sua nauavit; quibus charitatis officiis multos Christo lucrificavit. Demum ad Elicuræ populos cum P. Horatio Vecchio, & Didaco Montalbano missus, tertio die à barbaris neci est datus. Accusabantur, & odio erant Patres, quod noua legis seminatores essent; & quod uxores à Christianis à medio barbarorum accepta Christiano ritu sint expiata hisce authoribus. Ergo genibus religiosè nixos inuasere sicarij, & clauas ligneas ferreis muricibus amertatas, atque refertas, illorum capitibus illisere: humi iacentes hastis confixere; ceruicibus quoque præcisit. Lætissimos, atque fortissimo animo cecidisse affirmat Indus, qui inter cadauera iacebat viuus. Aiunt alia aliorum cadauera ab auibus vorata; trium horum intacta relicta.

Charita.

Fidu.

P. HORATIVVS VECCHI.

MIti, semper virgine, ac pio erga Dei Matrem ingenio fuit Horatius. Romæ cum inter tyrones exerceretur, optatam futuræ suæ mortis gloriam diuinitus intellexit, diuinâ synaxi perceptâ. Anno 1603. in Americam abiit, Limæ Philosophicis Theologicisque disciplinis probè imbutus. Postea in Chile, Christi legem explicuit; demum apud Elicuranos,

Italus ibid.

14. Dec.

1612 ætat.

35. Soc. 15.

Euchar.

pon